Aptinor risters Octionis qualitation parktum numeris per operatura gunt heavenege). Rebrust'il Satari Cardina cum a problem de loca at for a designing Done Rebrust'il Satari Cardina cum a minor de loca at for a designing Done

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS Mirabile profecto opus, at ex hoc mirabilius,

BIS IN MENSE PRODIT

Pretium subnotationis annuae, praesolvendum, in Italia est Libel. 10; sudien Lie im reta la tarezonta muli ubique extra Lib. 15, M. 12, Sch. 12, Doll. 3.

Inscriptiones et omne genus indicationes pretio aequissimo referuntur, quod est in extremis commentarii paginis

Cuncta mittantur ad Aristidem Leonori equitem, VOCIS URBIS possessorem et administratorem ROMA - Via Alessandrina, 87 - ROMA

nota 5 primo invermine praceps, hie novissiona

vel quid simile, ubi Sabarae solitudo nunc est stantoq virgitantanondus sadhuc reliquis istud probetur, reddidit uitro

IN TTALIA I HOLM SUNDE SOUTH ANGLIA SEABLOSIN STATIBUS FOEDERATIS 2 1998 IN BELGICA

ed Descree, Lefegvre et Soc. Apud Burns and Oates of Americae Septent. Apud Descree, Lefegvre et Soc. Apud Burns and Oates of Apud Apud Descree, Lefegvre et Soc. Apud Burns and Oates of Septent. Apud Descree, Lefegvre et Soc. Since Descree et

reducens, quasi tel mae lin-

Ad hace pracees, miratus adolescentis, alamino

BollAR, Fie Santa Chiara, 20-21. LORDON W. - 28, Orchard Street.

PRW TORK, 118 w 95th St. lo IDags BRUXELLES, Rue de la Montagne, 52. Bonus rex, misso legato in Anglicas Indias compellat, wel quisnam howfinear novissimo mo-

IRRULIS (LILLE)

dores, gaf in Bi. duferit section sacci-Apud Desclée, Lepebure et Soc. Librairie Vic et Amat Apud Desclée, Lepebure et Soc.

RERUM INDEX

DE COLONIIS DEQUE EARUM UTILITATE Eucalyptus. DE MUSICA GRAECA F. Ramorino. DE MONUMENTO CARDINALI LAVIGERIE ERECTO THE CANDOD OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF T LEOPARDIANA ... ASCENSUS IN ALPES Franc. X. Reuss DE LYRICIS HORATII CARMINIBUS I. Lemette. GLADIATOR MORTI PROXIMUS ... Caius. NITITUR IN CAELUM VIRTUS M. L. Microvir. DE SANCTI TOACHIMI TEMPLO ... DE VENETI DUCIS PALATIO IN ALEXANDRI VOLTA HONOREM « TREMULUS DAEMONIS SONITUS », vulgo Il trillo del diavolo . Hersilus. ANTHEA (Eamus ad Ipsum) P. Angelini. Forfex.

In secunda operculi pagina.

.

VARIA: Nuptiae tristes - Regna profunda - Ciclopibus digna - Numerorum arcana -Veneranda Buddhae - Horologium praestantissimum - loci.

ROMAE

EX OFFICINA FORZANI ET SOCII

M DCCC XCIX

FIGURAE URBIS ROMAE

ARTE PHOTOGRAPHICA EXPRESSAE

COLLECTIONES VARIAE ET NUMERO ET PRETIO

Venezut upud VOCIS URBIS Administrationem.

URBIS E IANICULO MONTE PROSPECTUS

(m. 1.10 × 0.24)

qui ad socios VOCIS URBIS dono datur,
venit singillatim L. 2.50
apud VOCIS URBIS Administrationem.

SI QUIS PLURA REQUISIVERIT HUIUS PROSPECTUS EXEMPLARIA

RA MINORI ACCIPIET PRETIO.

LE LAUDI LATINE

E

IL CANTICO DEL SOLE

DI

SAN FRANCESCO D'ASSISI

S. Maria degli Angeli, presso Assisi, tip. della Porzignegla, 1897

Hoc libello praeter venustam praefatiunculam a Paulo Sabatier viro rei longe peritissimo conscriptam, continentur laudes latinae cum interpretatione italica, Canticum Solis, necnon illa Speculi perfectionis capita, quae Cantici originem exponunt, aliaque permulta. Libellum, ad quem proxime alii subsequentur ad parvam Bibliothecam Franciscanam comparandam, Iulius Salvadori, litteris tradendis doctor egregius, maxima edidit cura. Romae apud Vocis Urbis Administrationem venit L. 0.50, in pauperum levamen.

DESCLÉE, LEFEBVRE & S.

SANCTAE SEDIS APOSTOLICAE ET S. RITUUM CONGREGATIONIS TYPOGRAPHI

PARIGI - LIONE - LILLA - TOURNAI - BRUSSELLE - BRUGES - GAND - MALINES - ANVERSA - TOLOSA

LIBRERIA CATTOLICA INTERNAZIONALE

te avael effete soo munta que ROMAE — Fia Santa Chiara, 20-21 — ROMAE

ANACHYPTIS, GEMMIS CONCHISQUE CREURIDIS Seanch Philippi Nerei; qui itemque edunt

CICHULA ex Pormulario legali-practico fori ecclesiastici Francuci MONACELLI deprompta iuxta tertiam editionem Romanam, anni 1844, per Sac. Iacoura Birlia. Index secundum ordinem materierum et Index universalis rerum et verborum alphabetico ordine digestus. — Vol: unicum, in-4: Lib. 8.

Surae latae sententiae limitantur, commentarii, auctore Iosepho Card.

D'Amusale. Editio quarta, curante Federico Can. Politori, ab ipso
sucrete ultimis studiis notabiliter emendata et aucta. — Vol. unicum,
in-8: Lib. 2.50.

FRANCISCUS STRUM P. C. M. Liturgicae Academiae Florentinae mo. derator conscripsit. Editio altera. Ex ephemeridibus liturgicis excerpta. — Vol. unicum, in-8, pag. xvi-424: Lib. 2.

CTA SANCTAE SEDIS in compendium opportune redacta, illustrata studio et cura Victoriii Piazzesi, iuris utriusque doctoris. Singulis fere mensibus prodit fasciculus constans paginis 64. Duodecim fasciculi volumen constituunt. Associationes renovantur singulis annis, post duodecimum fasciculum, quo volumen completur. Impensae pro mittendis sive fasciculis, sive voluminibus, iam continentur in pretio infra taxato. — Annuum associationum pretium: pro Italia, Lib. 12; extra Italiam, Lib. 13.50. — Index primae decadis, Lib. 4; Index secundae decadis, Lib. 2.50; utraque simul, Lib. 5.

PENNACCHI. Commentarium in Constitutionem « Apostolicae Sedis ». — Vol. I, Lib. II; vol. II, per quod explicit commentarium praedictum, Lib. 8.

AVANZINI. Commentaria in Constitutionem «Apostolicae Sedis», — Editio sexta manualis: Lib. I.50.

NCHIRIDION ORDINANDORUM, in-18 (16 × 9 ½), seu liber in quo continentur: I. Ritus integer Pontificalis Romani de confirmandis, de consecratione electi in Episcopum; II. Missa integra a neo-sacerdotibus celebranda; III. Diversae preces clericis et sacerdotibus valde utiles. — Vol. unicum, constans 170 pag. Editio altera. Religatum charta, Lib. 1.25; tela, fronte rubra, Lib. 1.75.

PHEMERIDES LITURGICAE. Annus XII. Publicatio mensilis. Quaestiones liturgicas, sive quod theoricae sive quod praxim spectat, pertractat; Decreta S. Rituum Congregationis, opportunis commentariis additis, evulgat; cui accedit Appendix continens quaestiones cum Liturgia relationem habentes, et Decreta aliarum Congregationum. SS. D. N. Leo Pp. XIII eas pluries benedixit ac peculiari honorificoque Brevi donavit. — Pretium consociationis: pro Italia, Lib. 10; pro Regionibus in Unione postali comprehensis, Lib. 11; pro ceteris regionibus, Lib. 12; pro unoquoque numero, Lib. 1.

Sanctissimi Domini Nostri LEONIS PAPAE XIII Allocutiones, Epistolae, Constitutiones aliaque acta praecipua (1878-1894). — 5 volumina, in-8. Veneunt Lib. 2.50 singula volumina. Sextum volumen sub praelo est.

Officium de SS. Eucharistiae Sacramento per octavam Corporis Christi necnon per annum, secundum Breviarium Romanum Leonis XIII Pontificis Maximi auctoritate recognitum, additis commemorationibus Sanctorum et lectionibus de Scriptura quae occurrere possunt. — Volumen unicum, ducentas paginas complectens, rubro colore ornatum. Solutum, Lib. 1.50; religatum tela, fronte rubra, Lib. 2.25; bazzana, id., Lib. 3.25; zigrino, fronte aurea, Lib. 4.25.

FFICIA HEBDOMADAE SANCTAE et Octavae Paschae, in-12 (17½× 10½), secundum Missale et Breviarium Romanum. Editio completa cum cantu emendato, in qua, a matutino Dominicae Palmarum usque ad vesperas Sabbati in Albis, Officium et Missa pro maiori recitantium vel adstantium commoditate sunt disposita. — Volumen unicum, paginas x1-16*-750 complectens, litteris rubris et nigris, pluribus figuris ornatum. Solutum, Lib. 3.50; religatum, tela, fronte rubra, Lib. 4.75; bazana, fronte rubra, Lib. 6; zigrino, fronte aurea, Lib. 6.75; zigrino perlucido, monogrammatibus auratis, Lib. II.25.

FFICIA PROPRIA PASSIONIS D. N. I. C. iuxta Breviarium Romanum, in-18 (14 ½ × 8 ½). — Vol. unicum, pag. 125, rubris et nigris litteris. Solutum, Lib. 1.50; tela, fronte rubra, Lib. 2.25; bazzana, fronte rubra Lib. 3.25; zigrino nigro, fronte aurea, Lib. 4.25.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

PRETIUM SUBNOTATIONIS:
In Italia Lib. Io
Ubique extra . Lib. I5, M. I2, Sch. I2, Doll. 3

BIS IN MENSE PRODIT

POSSESSOR ET ADMINISTRATOR:
ARISTIDES LEONORI, eques.
ROMAE - Via Alessandrina, 87.

DE COLONIIS DEQUE EARUM UTILITATE

MEMORATU dignum mihi videtur quod nostris temporibus Europae nationes in deducendas colonias cupidissime intendunt. Itaque Oceaniam, Asiam, Africam pervadunt, novas terras ad excolendum inquirentes, quo suos quaeque immittat cives novasque adiungat possessiones.

Haud nostrum est disputare, utrum ad haec eas impellat nimis aucta hominum multitudo, an illa Dei providentia qua mundus administratur, ut Iaphet filios suos dilatet, qui Christi fidem ceteris populis communicent.

Quidquid sit de causis, unam nobis proposuimus quaestionem, an nationibus, a quibus deductae, afferant utilitatem coloniae.

LEOPARDIANA

Si historiam consulamus vitae magistram et temporum testem, haec habemus: Phoenices, Graecos, Romanos, Italos, Lusitanos, Hispanos, Batavos, Anglos, Gallos et alios populos in complures easque dissitas regiones misisse quidem colonias, sed alios alia ratione dissimilique fortuna. Phoenicibus, Graecis atque Italis aetatis, quae dicitur media, commercii potior, quam possessionis cupiditas. Sectabantur enim idonea loca, quo industriarum inventa artesque suas transferrent, commutandisque mercibus ingenia sua exercentes, optime non minus humanitati quam lucro consuluerunt.

Nam id genus coloniae civitatibus, unde provenerant, egregium nomen peperere, et dum mercaturis mercibusque, quas exportaverant, locupletem patriam fecerunt, artes suas, mores, studia propagando, cultum humaniorem agrestes gentes docuerunt.

ludit Leopardi anlmum 💘 christiana fide o

Itaque Carthago floruit et Massilia, quarum altera tum occidit, quum contra institutum colonias per arma et possessiones concupivit, altera diu florentissima perstitit, atque ipsi Romanae reipublicae non semel armis et pecunia sua opitulata est. Quid de Graecis? Quot in Asia urbes celeberrimae, quot monumenta, quot in Sicilia et in ipsa Italia civitates illustres gloriam huius populi testantur? Qui proletarios omni militiae onere solutos voluit, ut in quasque terras libere migrare possent. Atqui quanta praesidia retulit ex huiusmodi coloniis Graecia belli domique? Ipsa omnium artium et doctrinarum inventrix Romanis rerum dominis humanitatis studia intulit, ab hisque capta ferum victorem cepit.

.

Itali autem barbarorum timore atque tyrannorum dominatu excusso in liberas se constituere civitates, quae maxime rebus maritimis excelluerunt.

His non deductae coloniae, sed vasta constituta cum Orientis populis commercia ingentes divitias fecerunt. Tum Italiae nomen adeo per illas regiones evulgatum, ut etiam nunc veterem auctoritatem in Africa atque in Asia italica lingua diffusa testetur. Ceteris excelluit Venetiarum respublica, quae non semel oblatam possidendi occasionem respuit, et tamen negotia cum exteris nationibus exercendo ad summum potentiae pervenit. Utinam haec praeclara civitas in instituto suo manere voluisset! Sed a virtute descitum ad vitia transcursum; vetus disciplina deserta, nova inducta servitutem pati coegit.

facile Ru Platonis loco de

Romanae coloniae alium finem sibi proponebant. Civiles hae et militares, utraeque tamen regiones bello vastatas occupabant; alterae ut agros excolerent, alterae ut contra hostium incursiones essent praesidio. Patriis legibus utentes romanum nomen et linguam propagarunt. De militaribus oppida, de civilibus nationes latinae supersunt. Sed hae coloniae sub potestate reipublicae fuerunt qua fines imperii Romani attingebant, nec videntur cum aliis comparandae.

Hispani vero, Batavi, Angli et Galli, postquam territoria occupaverunt, colonias condidere in quas dominationem exercerent. Id genus coloniarum quantum Hispaniae obfuerit testis historia; imminuta enim hominum frequentia, propter in Americam migrationes, infirmiorem in Europa fecit. Bella ingentia ad eas sub sua potestate retinendas gessit, quorum postremum nostris temporibus fere omnibus coloniis Hispaniam gravissimo damno orbavit.

Nec Anglis profuit dominari in colonias suas; ab eorum enim imperio sub finem transacti saeculi desciverunt quas in America septentrionali condiderant; monitum ne nimis Indiarum vastissimo imperio confidant; quod simili elabi potest ratione, si ducem aptum invenerit; odit enim quivis populus alienam dominationem, nec facile bellum tam dissitis regionibus.

Nec obiiciatur huiusmodi colonias magnis patriam suam augere divitiis. Plane enim contra evenit. Ex editis in Gallia documentis constat anno MDCCCXX expensum duodecies centena millia gallicorum argenteorum pro coloniis, vixque ab his pro tanta pecunia dimidium per-

ceptum. Nec leges prosunt ad tutandum commercium, quod monet experientia. Probatum est enim inter Angliam et septentrionalem Americam florere nunc commercium multo magis quam antea, quum Anglia in America dominabatur.

volebat; nec relinquebat pisi proport et

Definiendum igitur, colonias cum dominatione citius aut serius fore damno nationibus, quae eas retinent; utiles vero esse, quae commercii causa sine ullo ditionis cum patria vinculo immittuntur. Utinam sentiret hoc Italia nostra, foveret atque instrueret qui ex suo populo in America meridionali aut sunt aut eo commigrant! Quanta sine ulla civilium potestatum suspicione commoda inde deduceret ipsa, cui africanae possessiones magnae fuerunt calamitati!

EUCALYPTUS.

DE MUSICA GRAECA

A unes nostrae ita, natura praecunte, percipiunt sonos ut non modo de his iudicium feramus differentiasque cognoscamus, verum etiam delectemur maxime si congruentes coaptatique sint modi, angamur vero si dissipati atque incohaerentes sensum feriant. Musici autem modi arcto vinculo cum moribus nostris coniunguntur, nihilque tam proprium est humanitatis quam remitti dulcibus modis, adstringi contrariis, levibus et concitate strepentibus ad hilaritatem et alacritatem perduci, gravibus et tranquille incedentibus ad severitatem et moestitiam.

Veteres Graeci cum primi quanta vis esset musices experti sunt, et ut nemo apud eos vir clarus exstitit sapientiae nomine quin eius studiosus esset, ita unaquaeque gens suos habebat modos quibus prae ceteris delectabatur; unde sermo esse solet de modo lydio, phrygio, dorio et ceteris. Illud tamen animadvertendum est, huiusmodi appellationes, si a variis Graeciae stirpibus originem duxerunt et inițio nil aliud significarunt nisi modorum genus cuique genti in deliciis habitum, at procedente tempore iuris communis factas esse ut quaedam consonantiarum genera designarent quarum distinctio artem tradituris necessaria videbatur.

Hinc fit ut cum legimus in graecis scriptoribus locutiones λυδιστί, φρυγιστί, δωριστί et similia, saepe quo sensu accipiendae sint haereamus.

Celeber est inter ceteros locus ille in tertio Platonis De republica libro, ubi inter Glauconem et Socratem disputatio instituitur quae harmonia futuros civitatis custodes deceat. Cum enim μέλος ex tribus constet, verbis et vocibus et rhythmo, cumque qualia verba esse debeant iam ante dictum esset, pergit Socrates de harmonia loqui: « Diximus, ait, in sermonibus haud convenire planctus questusque; quaenam igitur harmoniae sint flebiles dic mihi.

Mortino trictes.

COLLECT

Nonis februarii, Sapari în Sardinia, cum nuptiae celebrareatur inter quendam Salvatorem De Martis et Remediam Canu, apud eos multi aderant invitati. Dum autem omnes laetitia perlaetiariu, intro hipo inde omini eminebantur et vota, aulae pavimentum repente procubuit, et precipites in sublectum horreum fere omnes iverunt. Sponsus et sponsa et alii viginti misere perierunt.

Regna profunda.

ven* singillatim L 2.4

His, quibus ab ascensulet perserutatione montium altissimorum nomen factum, quique ab Alpibus alpinistas vocantur, nova succedit scrutantium acies, immo hacc ultima cum primis vivere diu et felicher optat, sed oppositum tenens; illi enim setheria, hi inferna. Ne paveas, o lector. A spelasis aculustra die, hace turba sibi nomen posuit, spelasologias andium, in quod incumbit, vocavit.

Superior continued unguent a polonogistic fractum speramus tum scientise, tum utilitati populorum.

Diables steals prudens obdazit evere TOUR

BELGIGATT NET IN CANADA

Vulcaso testis oculis aspiciente, in Lanctisna Parialottum Expositione opus conficient manibus diguam et conatu et ausu giganteo. Quum enim ririum dispendium ingens necessarium sit ad commovendas cuiusvis generis machinas illic exponendas, necessariae pariter essent fornaces innumerae, quibus, calefactis aquis, dexter ad multiplices motus vapor emergeret. At nubibus fumi crassior aer diei claritati officeret, et ipsi tenebuscurent soles. Hinc duas ad fornaces tantum reducta res est, iisque duabus duae pariter superimponentur turres (Aetnaei camini I), quaram alattudo ad octoginta metra pertineat, et supremus hiatus inter quatuor metra et dimidium contineatur. In ventosas regiones aetheris migrans dissipabitur facile fumus.

At quas fundamina molienda ! Qui ad moles tantas muri ! Ciclopum opus!

Numerorum arcana

Microvir.

Par numerus quoties iteretur, et quoties paribus a ultiplicetur, semper paribus desinit; sic 2, 4, 6, 8 etc. Impar numerus quoties additur sibi, toties dat modo parem, modo imparem; sic 3, 6, 9, 12, 15, et sic de ceteris. Novem autem hoc sibi vindicat proprium ut quoties sibi addatur, seu multiplicetur, semper novem progignat; sic 18 = 9, 27 = 9, 36 = 9, 45 = 9.

Si seriem hanc numerorum acceperis: 142 8;7 et illam multiplicando deduxeris per 3, 2, 6, 4, 5, obtinebis quadratum perfectum numeris perpendicularibus et horizontalibus, in quibus notae perbelle de loco in locum demigrant. Do exemplum:

 $142857 \times 3 = 428571 \times 2 = 285714 \times 6 = 857142 \times 4 = 571428 \times 5 = 714285$

Additio pariter, quae et summa dicitur, eadem praebere potest.

Exemplum offero 5882352941176470 + 2941176470588235

8823529411764705

Secundus additionis terminus hic identicis ac primus gaudet constatque notis, excepto tantum quod primae sex notae termini primi in fine habeantus, et noa in capite. Totum autem quod ex ambobus texminis exsilit, pariter identicum primo termino est, hoc tantum praeter, quippe nota 5 primo in termine princeps, hic novissima ordine habetur, cepetis uti in primo gradientibus,

ordine habetur, cetetis uti in primo gradientibus, Si digna scitu, ac vestigatione lectorum haec futata videntur; interdent alia eiusdem generis subiiciemus.

9100 Venerale Baldide

Regi Siam en same tantum e zegibus Buddhae celisiamen cofft, a potestate anglica in India oblatae sunt Buddhae Cakiamunni reliquiae in azes Nepaul olim ceruissime repertae.

Bonus rex, misso legato in Anglicas Indias ad hoc, eas accipiet, ac inter Buddhae sacerdotes, qui in Birmania et Ceylan, partem earum distribuet

Numquid regali adoratori suo Buddha deerit? Minime gentium! Sapiens, si algebis, tremes!

RERUM NIDEX SIDES

Horologii artificium omnino mirabile et mole ipsa spectandum nuper condidit quidam Noll Bruxellis in Belgio. Nihil in cudendis, nihil in feriundis metallis, quibus constat pondo quatuor millium chilogrammatum, machinae compendatum, sed singulae partes, manu quinquennio assidua, fabrefactae sunt opificis dextera. Iam quale sit lubet indicare.

Templi imaginem praesefert, in quo circiter quadraginta simulacra diversis intenta et addicta gerendis, viventium more ad propria singulis incumbunt.

Apostoli duodecim singulis horis a porta procedentes ante benedicentem Iesum pertranseunt, et in sua se recipiunt.

Cetera vero inter simulacra, quae opportuno proprioque sibi tempore commoveantur, sunt quatuor anni tempestates, districta falce mors, aedituus qui campana turris aera, ad vesperas ciens populum, pulsat, sex Minoritae Barbati, queis a longo caputio nomen; hic praeterea quatuor humanae vitae aetates abeunt, et cuculus cuculat, et gallus cuccurit. Est vigil nocturnus, qui tum oricalcho signum canit, tum timpana coriaria percutit; sunt denique christifideles, qui adsunt sacrificio solemnibus cantionibus celebrato. Singulis motus, modus, et vox.

Haec autem omnia rite accommodata et

aptata sunt ad horas cuique proprias, et iuxta peragendas tempore actiones, atque ita disposita, ut horis integris, dimidiatis, quadrantibus horae, insuper mensibus, annis, diebus, momentis, ut aiunt, primis et secundis, festis mobilibus, certis non modo sufficiant anno assignatis, sed in futurum per annos centum et quatuor protrahantur.

Mirabile profecto opus, at ex hoc mirabilius, quia et omnia et singula excitari ad motum possunt, quin horologii motus quomodocumque turbetur

Ioci.

Visum belluas carcere inclusas Curcumio filium Lucilium adduxerat. « Pater mi », Lucilius petit, « leone hic vel leaena? » Tum pater: « Duo hic sunt; de quo interrogas? » Es filius: « De illo, pater, qui turbatus villis, et sulcatus unguibus frontem, nasum et genas gerit ». « Ah! » suspirans et domesticarum cum uxore rixarum Curcumio memor respondit. « Ille, Lucili mi, ille laceratus ore, profecto ille coniux leaenae est! »

Magistro pueros docenti olim fuisse mare, vel quid simile, ubi Saharae solitudo nunc est et interroganti quibus ex loci notis, quibusque signis adhuc reliquis istud probetur, reddidit ultro puer: « Quippe adhuc Mauri (Nigri) albis illic femorabibus, quibus balinearii et natantes utuntur ».

Quum puellula Aloysia audiret dicentem statutam esse hominibus singulis mortem, « O mater », compellat, « et quisnam hominem novissimo morientem capsa includet? »

Diuque moerens illius novissimi hominis calamitate fuit.

Patricia in domo quum agerentur choreae, Rabulanus et Lucilia, duo mordacissimi hominum, casu quodam simul saltationem ducebant. Sociam ille ad sedem reducens, quasi felinae linguae oblitus, — Vita — inquit — te comite, nunc primum non est mihi visa desertum.

Minime — Lucilia respondit — desertum immo Libycum videbatur.

- Undenam ista tibi de me? - petiit Ra-

- Atqui - Lucilia addidit - inde cognovi, quia tu dromadis more saltabas.

Tum Rabulanus: — Necesse hoc mihi fuit, ne socia canis praeverteret.

Canius Impoliti, doctoris adepturus lauream, coram concilio magistrorum pro thesi data sermonem faciebat. Non semel nec bis unus e concilio, Ursus Ruslici, modo capitis motu, modo verbum interserens haud amicum, tentabat vel perorantem terrere, vel in errorem inducere. Pertaesus Impoliti Canius ait: « Ubi tacuero, tu dices; nunc interruptio saltem inurbana est ». Excanduit Rustici Ursus, et: « Non miror », dixit, « haec te impolite ferentem, nam

Respondent rebus nomina saepe suis ».

Amaram in agnomen suum allusionem non tulit Canius, et illico:

Scimus, et banc veniam petimusque, damusque vicissim!

Ad haec praeses, miratus adolescentis alacritatem, tamen, mordens utriusque nomen: « O dignum », inquit, « utroque nomine duellum!»

Proh! et dignus utrisque praeses!

tissime angebatur, adversae valetudinis non paucae profectae sunt causae; quo factum est ut prohiberetur quominus tota animi contentione, totisque corporis viribus permagnum susciperet opus, quod plene perfecteque lectoribus exhiberet et acre eius ingenium, et magnam vim fingendi res animo, atque eas exquisitissimum in modum sentiendi, totum denique hominem mirificis praeditum facultatibus, quae severis disciplinis firmatae sint atque expolitae.

Deinde quaerit orator, quid futurus suisset insignis poeta, si divinae lucis radii dubitationis tenebras ex eius mente dispulissent. Leopardiana enim musa procerissimorum montium ardua cacumina, interminati aequoris, immensique caeli amplitudinem plane praetergreditur, atque altiora appetere videtur, ut ex carmine, quod Infinitum inscribitur, cerni licet. Praeterea Iacobum Leopardium suapte natura natum esse ad sublimia inspicienda, quae Christi sides ostendit,

liquido colligitur ex facili familiarique, it its dicam, ratione sciscitandi maturam, direque intimas inspiciendi latebras (t). Qui enim, inquit orator, fieri potuit ut nobilis ac delicatissimus animus, qui huic immensae rerum universitati tum perfecte adheereret, ad Deum ipsum ac divina se se attollere non valeret? Atque utinam divinae fidei lucem ex animo non excuteret et miserum in modum funestis dubii tenebris non tabesceret!

Notandum insuper, pergit orator, perspicacem Leopardii mentem acri vi praeditam fuisse intimos animi motus perspiciendi ac penitus pervadendi, ut ex sexcentis tum poematum cum solutae orationis locis evidenter eruitur. Vide, sis, Sapienter dicta Philippi Ottonieri, ex quibus facile conficies, Recinetensem vatem, si omnes et animi et corporis vires in hoc studium contulisset, cum Theophrasto et La Bruyère contendere potuisse, quorum primus antiquis, alter nostris temporibus maxime excelluit in intimis animi sensibus perpendendis atque in sua cuiusque forma et quasi naturali nota describendis.

dd

1 sè

dol

one

rae-

biis

nen-

1.75

Solutam Leopardii orationem vero concionator doctissimus simplicitate attica ornatam, selectis propriisque vocabulis auream, puro sermone italico praestantem, ingenita dicendi ratione illustrem indicat. Hinc si animo securo atque caelestis fidei luce illustrato lacobus Leopardius conscribendis operibus navasset operam, perfectissimum solutae orationis exemplar posteris reliquisset, adeo ut cum Blasio Pascal de principatu contenderet, atque Balthassari Castiglioni, Torquato Tasso, Galileo Galilei eloquenti dicendi ratione praestaret.

Leopardiana autem poesis Graecorum venustates,

(1) Ut in Cantu Asiaci pastoris errantis videre est.

Lucretii Virgilique afflatum redolet, atque ab Aligherio, Petrarca, Parini, Foscolo, ceterisque, quotquot in Italia floruerunt, insignibus poetis exquisitissimam hausit artem. Ea igitur musa, divinae fidei alis innixa, ad altissima ceterisque italicis poetis impervia felici ausu provolatura fuisse videtur. Quin etiam de patria, de humano genere bene optimeque meritus esset praeclarissimus vates, si eius carmina, remoto exitialis dubii veneno, in adolescentium ahimos potuissent nobilissimos excitare motus, eosque ad optima ducere.

Recinetensem vatem igitur animi aerumnis exagitatum ac dolore confectum venia dignum existimat purpuratus orator, atque auditores hortatur ut numquam a christiana fide recedant: nam qui a Christo abhorret, a vera sapientia abhorret, etiamsi Aristotelis ingenio sit praeditus, vehementique odio homines prosequitur, etsi mitissimum Titi animum gerat.

IOSEPH.

an an an an an an an an

ASCENSUS IN ALPES

Longa, praevalida fultus arundine, Cui ferrala subest cuspis, in arduum Vir fortis, pede certus, Montem nititur Alpium.

Illum, dum proporat, sol ferit igneus; Lassat longa dies; nec tamen otia Carpit; vix aliquando Stans, declivia respicit,

Hen! quo progreditur longins, altior Montis surgit apex, qui, nive candidus, Nubes findit, et astra Certat lucida tangere.

At landen, voteri neclare percitus, Supremam glaciem tental, et (ungula Quod vel rupicaprarum Formidat) petit ultimum

Expugnatque ingum: cui neque lubrica Immensi scopuli frons, neque profuil Quae, sub fronte, vorago Lapsuris biat borrida.

O iam praeteritis digna laboribus Merces! quanta nitet (quae fugit incolam Imae vallis inertem) Hoc de culmine gloria!

Caeli quam prope sunt! quam procul urbium
Hic regnant strepitu grata silentia!

Hic quam pura renidet

Nix, impervia gressibus!

Quae florens regio panditur undique,
Rivis et lacubus dives, et oppidis

Montanisque decora

Pagis atque mapalibus!

Ul sol turrigeris ludit in urbibus! Ut flavas segetes, prata virentia, Et nigrantis inaurat Silvae celsa cacumina!

Alpini veluti montis, in arduo
Stat virtutis apex, stat sapientiae.
Huc ascende: superbis
Mox.donabere praemiis.

Caelo ig seua R.X. Trometheus, qui postea nives Cau-

DE LYRICIS HORATII CARMINIBUS

OGITANTI mihi saepe numero et illorum temporum memoriam repetenti, quibus, ob renovatas tum latinas, tum graecas litteras, ingenia quam plurima excitata atque multorum operum perfectione sunt illustrata; utilissimum fore videtur hac nostra aetate, ad antiquitatis latinae auctores animos convertere, atque ut studiosa manu illi scribendi dicendique magistri saepius versentur, incitare. Quibus equidem legendis nonnulli si darent operam, nec profecto conclamarent inutiles, aut putarent, nec ipsos fructuum poeniteret inde perceptorum. Tantum enim in ils inest pulcritudinis naturalis ac iucunditatis, tantumque ad limandum iudicium efficacitatis, ut vix aliquid melius possit.

Horatium vero elegi, de culus lyricis carminibus, haud « insigne, recens, indictum ore alio » scriberem, sed quod docto cuilibet idem et multo plura peritiori stylo tractare suadeat, quo de litteris promovendis bene mereatur, atque de praeceptoribus, quorum in gratiam hoc in eximio commentario plurima, puto, possent explicari.

Poetam rem dicunt volaticam atque mutabilem. Si ita se res habet, nullus magis Horatio poeta. Quem enim invenire est cuius fuerit animus tam promptus ad multa praeclare tractanda, caque maxime diversa? Inest quippe in eius lyriels caratabus (ut de ceteris operibus nunc taceam) mira rerum Varietas. Alias tenuia suavibus mol-libusque numeris tractantem miraris; alias paulo maiora canentis elegantis primulectis; alias denique grandiorum sententiarum atagnitudine abreptus, totus in admirationem converteria. Idaas assagis mirandum, lyram horatianam, quod caput axis, inre diserim, tam bene ad singula di-cendi genera fuisse attemperatum, te in tendendis re-mittendisque nervis, ned impensi laboris, nec sudoris mittendisque nervis, ned lapsest laboris, nec sudoris ulla sit suspicio. Phunt namque numeri ex animo vero vividoque sensu commono, quod poetarum, nemo non ignorat, maxime program esse volunt. Atque hac in ignorat, maxime propriate re, quorumdam de de de la contra del la contra de la contra de la contra del la contra del la contra de la contra de la contra del la contr diclo sufragari nolim, qui re, quorus ligitato denegant, sotsque municipale lyricum calcaus fiducio denegant, sotsque municipale la la la la la commendant (1). Ut quisque sapit, si indicet: Hat publicendum. Admiror la quisque sapit, si indicet. Hat publicendum in financial dicito regnat, contacti non fuerint. vero quid sentiam) Horatium ex iis quae canit vere et maxime affici perspicio. Quam enim comis, laetus atque festivus, sive gratias ils agat quorum benevolentiam liberalitatemque est expertus; seu amicos ad se in villam suam acciens, rusticationis vitaeque hilarioris laudibus permovere studeat! Ut naturae rerumque omnium specie delectatus; se summi poetae gloriam consacusurum profitetur: « Sed quae Tibur aquae fertile perfluunt ... Fingent Acolio carmine nobilem! » Quam excultanti apiritu virtutem praedicat, sive hanc « recludentem immeritis mori caelum », sive hac « innixos heroas arces antigiste igneas » ostendat! Quam graviter atque vere miserias sentit « fuigacium annorum » et « instantis senectae, indomitatque mortis » memoria afficitur! Quae in illo via anima; et quam nobilis indignatio cum in effrenatam actatis, suae licentiam invehitur! Quanta denique (net enim amnia vel percurrere licet) spiritus magnificentia, quanta generositas cum in deorum heroumve, Augusti praesertini, laudes, divino quodam afflatus instinctu, mpitur! Tune iam non legere, sed eodem quo poeta mota efferti tibi-

Atque hace, quo sermonis artificio conscripta fuerint, quomodo dicam? Neque enim illud est quod paucis exilibusque verbis possit explicari, atque sine tagacitate et tenuissimo pulcri sensu. Hoc tamen unum vehementer demiror, Horatium id genus dicendi elegisse atque tenuisse, quod maxime teneat eos qui legant, et quod non solum delectet, sed etiam sine satietate delectet.

Delectat profecto apud illum sententiarum amplificandarum exornandarumve mira fecunditas, quibus carmini suo maiestatem coloremque vere lyricum conciliat. At

(1) Inter eos apud Gallos Villemain.

Melandsori, inquit, et ouvro aludiori et aliae eiusdem generis. Nonne igitur has inquan, tollendae annt? inutiles enim et mulieribus magis lignae quam dris. Sane. Porro ebrietas e mollities et desidia a custodibus alienissima. Ul que. Quae initur hasmonia um molles sunt et in epulis usitatae? laori, inquit ille, et labori quae laxae appellantur. Harum igitur, amice, ususne erit apud viros ad bellum institutos? Minime, inquit, at relinquitur depuri et apoyari. Ignoro, inquim, harmonias, sed cam relinque, quae viri fortis in te bellica veri inti molecuri sonos, et a jusus sit, esti ad alienta vel de mortem convenienter virtutem sustineat, et aliam rursus relinque pacis tempore apram, quae cum osas sit vel suadere vel horiari vel doctre homines vel Deos precari, prudenter trataleste se gerenti alian rursus relinque pacis tempore apram, quae cum osas sit vel suadere vel horiari vel doctre homines vel Deos precari, prudenter trataleste se gerenti alian rursus relinque pacis tempore apram, quae cum osas sit vel suadere vel horiari vel doctre homines vel Deos precari, prudenter trataleste se gerenti alian sur difficiente de la constante de

Concinit de dorica harmonia cum Platone Aristanti il professi findat impressi il professi findat il minime liabentem il professi findat solita il minime liabentem il professi findat solita il minime liabentem il professi findate solita il minime minime liabentem il professi findate solita il minime di minime liabente il minime liabente il minime di minime liabente il minime liabente solita il minime liabente solita il minime liabente il minime minime minime minime minime liabente il minime minime minime minime liabente il minime mi

muivorimed amost anapythog seems estom, corier amuratie per, tendent with the continuent and anapythologist continuent anapythologist the continuent anapythologist the colorable anapythologi

Haten' mode noil ignoir erant Graces; vocabant cos tydian et biposteribut. At practer hos plures alios, hiter land wave succedentibus, distinguebant, quarum ennineranto hace est om iem tomachingis buile lin

genti in delicie habitum at procedente sembore it al los al im so ob is subproxim subom it al consonantination and in the consonantination and in the consonantination and in the consonantination is the loss of the consonantination is the consonantination and it is the consonantination and it is also be a solution of the consonantination and it is also be a solution and it is also be a solution and in the consonantination of the consonantinatination of the consonantination of the consonantination of the co

fiat alio vel alio modo, velut lydio magis quam

tant valeat; at minime hinc clare patet, cur Plato mix ydium et lydium modum a civitate tolleadum censeret simul cum lydio, phrygium autem et dorium toleraret.

Probabiliorem, ut mihi quidem videtur, Socraticarum harmoniarum interpretationem dedit nuper

hypodorio, dorio magis quam mixolydio, audientium

animos veria ratione teneat et varios motas exci-

carum harmoniarum interpretationem dedit nuper D. B. Monro, professor Oxoniensis, in opere cui titulus: The Modes of ancient greek Music (Oxford, Clarendon Press, 1894). Doctus hic vir omnibus ocis non solum Platonis et Aristotelis, sed etiam poetarum qui ante fuerunt et recentiorum qui de re musica praecepta tradiderunt, diligentissime pernensis, demonstravit da quae vocata sunt genera dispeton, quamvis veteribus illie non ignota, ab um tamen aliena din mansisse; Platonem vero de harmonia μιξολυδιστί et ceteris ita locutum esse ut acutiores vel graviores sonos significaret quibus uniuscuiusque gentis musici modi constarent. Videlicet musicis nihil videtur maiorem vim habere in animis afficiendis et huc illuc movendis quam sonorum et cantilenae vel acumen vel gravitas. Ut enim in oratione intentio vocis, remissio, flexus pertinent imprimis ad movendos audientitim affectus aliaque vocis modulatione concitationem corum, alla misericordiam petimus, ita in camendo quaque contentio voois et acumen longe aliud efficese solet quam remissio et relacata gravitas ; quarum gerum sitera ed concitatos anisti motus, ut amorem, dolorem etc., exprimendos aptior, altera dum animi remissione et quasi ludo cognationem habet, mediae autem voces placidae quietaeque constantiae conveniunt. Hinc facile in Platonis loco de quo sermo est, explicabis voces ovrovoc et xaland, quarum nullam probabilem interpretationem Westphall et Gewaert dare valuerant.

De hoc argumento singula persequi non est huius loci, quamquam sentio quam letuna et ad persuadendum parum accommodata sint verba hactenus facta; adast (gitur, si quis lectorum huius rei erit curiosus, optimam Monrois commentationem; ibi enim copia et granitas argumentorum largiter siccitatis et inopiae praesentis damna pensabit.

gel-oursquest vacutur cum all's comparandaes

quam territoria occupaverunt, colonias condidere OTORRE RISERVAL ILLANDRAD OTREVUNOL AG.

Should show the should be the should should should should should

Dominica nuper elapsa die mausoleum cardinali Lavigerie primum in Carthaginis metropolitana aede detectom.

Archiepiscopus Carthaginiensis, amplissimus vir Combes, sacra peragebat coram pluribus episcopis praecipuisque aliis qui cardinali Lavigerie operam suam praestitere. Adstabant solemni ritui rev.mi Livinhac, qui Africae Christi praeconibus praeest; Strecker interioris Africae vicarius apostolicus, cum Louail eiusdem religiosae familiae in provincia rectore; aderant etiam Millet, negotiorum pro Gallia illic curator, atque huic adacinus Revoil; duces Larchey et de Sermet; ceterique aliquid muneris publici in colonia gerentes, quique in ea praecipuum obtinent locum.

Sub sacrae caerimoniae finem cardinalis Perraud illustrem exstinctum funebri laudatione prosecutus est, de qua editum comprendium,

Ait inter virtutes cardinalis Lavigetie praecipuam enituisse caritatem. Ipse contra servitutem primus certamen instituit, licet admodum aetate provectus, nationumque rectores incitavit, adeo ut antequam moreretur gaudio exsultare potuerit propter Bruxellense foedus, quo lege sancitus est servorum mercimonii finis, non tenui huius labentis saeculi laude.

Compertum habebat vir eminentissimus servitutis probrum servari potissimum per Islamismi processum: hinc Evangelii praeconum ardorem erga Macometanos excitavit, atque anno MDCCCLXVIII ad evulgandam Christi doctrinam prima Societatis fundamenta posuit, quae a Cabylia usque ad Saharae et Sudani terminos interioris Africae silvas suis inhumatis ossibus disseminavit. Dignum pro libertate opus quod homines ad veritatem conquisivit! Gesta tanti viri perspicue in hoc monumento expressa quod est instar poematis. In eo enim Cabyla mulier infantulum quibusdam christianis. Nigris ostendens, quorum compedes fracti jacent, spectantium oculos attrahit animosque quam penitus commovet!

Haec praeterea addidit insignis orator: Duobus ante annis quam moreretur, affirmaverat Lavigerie se vitam et libertatem serere Dixit quam verissime; laetor autem me id confirmare coram hoc Galliae praesule reliquisque sive administratoribus sive exercitus ducibus quibascam nostrum consaluto vexillum; laetor etiam inconsultorum hominum iniurias refellere, quibus tanti viri gesta insectari haud erubuerint.

Postquam autem meminerit de leone a Sumsone interempto, culus in ore apes alveare condiderant, parer pura puratus Perraud exstincti assumi viri firmitatem iantul ac constantiam caritate mollitam luculentissima oratione exornavit.

Dicendo autem finem imponens: Iacet hic, inquit huius Africae christianae et gallicae leo Samson noster; quem mors quidem cripuit; sed Deus caritatis ipsius opera praesidio suo fovebit ac fecundabit.

.cunt. di de causis, unam nobis propo-

leductae, afferant utilitatem coloniae. (*) ANAIGRAPOEL

Ex amplissimis honoribus, quibus Iacobi Leopardii memoriam anno nuper elapso centesimo
ab eius ortu in pluribus Italiae civitatibus celebratam accepimus, nota dignam existimamus doctam
orationem quam de insigni poeta Lucidus Maria
Parocchi S. R. E. pater purpuratus ac Leonis XIII
in Urbe vicarius habuit ad adolescentes socios romani
coetus a divo Sebastiano nuncupati. Spatii angustiis
vetamur quominus singula sapienter dicta illustre
mus; ea tamen summatim atque obiter attingere mad
debimus.

Statuit in primis egregius concionator miserum vatem christianae fidei solacio in aspero vitae curriculo minime fuisse recreatum; nihil igitur mirum si dubii tenebris mente obcaecatus, nullaque spe nixus, omnes et omnia vehementer fastidierit, despexerit, atque asperrimis verbis fuerit prosequutus. Quod patet abunde ex eius scriptis, praesertim ex litteris ad Petrum Iordanium: « Sono stordito da niente abe mi circonda » etc., ex quibus insignis fitteratorum censor Franciscus De Santis recte concludit Leopardi animum a christiana fide omnino recessisse. Id etiam carmen, quod inscribitur A si stesso, huculenter demonstrat:

Or poserai per sempre,
Stanco mio cor etc.

Ex his, ceterisque id genus locis iure merito infert orator funestam Kapt et l.oke doctrinam in Leopardii animum irrepsisse: quin etiam, eiusdem iudicio, exitiales Schopenhauer sententiae ex Leopardianis scriptis nuper enumeratis quasi compendiaria ratione elucent. Neque id effecit ut magis magisque praeclarus poeta litteris excelleret; sed contra ex dubiis atque animi aerumnis, quibus diu noctuque vehemen-

(1) Giacomo Leopardi se fosse stato cristiano. Conferenza letta al Circolo Romano di studi « San Sebastiano », la sera del 26 novembre 1898 da S. E. il Cardinal L. M. Paroccui, vicario generale di Sua Santità.

Si quis tamen hic quaerat, quo nos tendere videamur, qui, errores tali modo tuentes, non timeamus gentem a directo itinere avertere et ad peccatum incitare, nos vitia semper reprehendere et plorare profitebimur: sed in hac reprehensione illius Divini doctrinas sectari, qui ab omni culpa ipse remotus, tamen improbae feminae miserabatur et ab iniuriis accusantium his verbis vindicabat: « Si quis vestrum macula purus est, primus lapidem iniciat ». Quo enim animo alios contumelia ac minis afficiemus, cum in eosdem errores et nos incidere soleamus? Iam facilius de Hannibale audimus male bellum in Italiam tulisse, nec debuisse Napoleonem de media Gallia ad nordicas brumas copias producere. Qui sermo idem non esset, si res ita se habuisset, ut vastae mentes auctorum initio conceperant.

T. C.

exerce concerns of a second contraction of the second contract of th

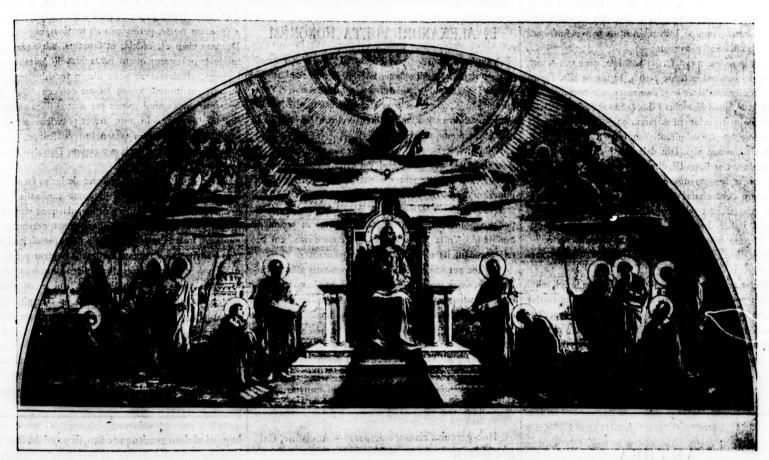
Ceterum qui sanguine, ut nos, Latinus (nam si procul ab Urbe scribo, natalitiis Gallo-Romanus sum tam paternis quam maternis, immo uxore Italus), et inter Latinos plerumque vitam toleravit, nihil non mirabitur, maxime quod ad commercia, huiusce gentis ingenium semper erectum, mentemque ad varia variam ultra quam nobis credibile segnioribus ad illa. Quippe, non sine quodam errore, heredes sumus Romanorum et multi inter nostros qui et militem et forensem extollunt, de negotiatore cum M. Tullio sentiunt qui in libro De officiis scripsit « admodum vituperandam » esse negotiationem. O sententiam malam et stolidam planeque exuendam! Sane nemo non agnoscit et doctum iuriscon-

DE SANCTI IOACHIMI TEMPLO

OMINICA Sexagesimae, die quinta februarii, lapis au-Spicalis demissus est in fundamenta aedium, quas sodales a SS. Redemptore templo urbano S. Ioachimi adstruere parant. Lapidi rite benedixerat archiepiscopus Patren. Iosephus M. Costantini, summi pontificis a secretis eleemosynis. Hoc templum pontificium, uti omnibus sane innotuit, curae atque administrationi memorati Instituti religiosi ab eodem pontifice superiore anno commissum fuit.

Caeremoniae interfuerant, praeter alios viros conspicuos, rev.mi DD. Nazarenus Marzolini et Hippolytus Onesti; item complures ex laudatis religiosis, quos inter eminebant superior generalis Mathias Raus et procurator generalis Petrus Oomen.

Sancti Ioachimi templum multis et claris operibus

Virginius Monti pinxit.

EX BATAVIA

De caeli plaga in Batavia. - De Batavorum rebus impraesentiarum.

TENIA data, quandoque vobis ex « ultima » Batavia, o boni, scribam, et ex ipsa Erasmi urbe, non tamen sermone erasmianus; haec nunc accipite.

Ac primum quidem, plerique vel in Italia, vel in Gallia, vel apud alias Europae gentes, homines etiam eruditissimi, de caelo earum regionum quae sunt inter Rhenum, Mosam et Scaldim longe aliter sentiunt ac revera se res habent. Vin' tu, candide lector, exemplum? Quartum annum heic dego medias, si velis, inter paludes et fossas, et sane iam ad septemtriones: unde iam tu me, ut e longinquo, vides pellibus hirsutum, naso rubescente prae gelu et nive. Stant amnes, sol latet omnino, ut credis. Minime. Suavis luce qua et domus et arbores et animalia et homines in pictorium quasi spectaculum proponuntur, tam exquisite a vetustis Parrhasii aemulis expressum et fortunate, de quibus Batavi merito gloriantur. Et tamen hyems est, cum nondum excesserit mensis fe-

sultum et illustrem magistratum et inclytum militem pluris esse inter ceteros. At is male intelligit nostrorum temporum conluctationes, quas quis recte « pro vita » ipsa esse dixit. Et qui hic vivit inter eos homines qui honestissimum simul ac amplissimum mercatura lucrum faciunt, plurimum patriae ipsi conferentes, dum sibi ipsis consulunt, is non dubitat ut aiebat magnus quidam olim apud Gallos vir, maximisque publicis rebus implicitus, et agriculturam et commercium duo veluti ubera reipublicae esse queis populus aleretur.

Quid autem melius huius portus indefesso labore? Ne noctu quidem rudentes gubernaculaque silent. Undique nauta nautam diversissimis compellat linguis: veniunt et ab ultimis Seris, veniunt et a septemtrionibus, veniunt et ex Africa naves innumerae ad amphorarum (1) usque xxIV millies mille mensuram aer, tepidus et chrystallinus clara perfunditur ac miti quotannis. Et ista natio numero parva: unde locupletissima. De quo deinceps, si Deus dederit, disseremus, ne ea prima epistula ultra modum prolatetur. Vobis omnia fausta et felicia.

M. Lucius Microvir.

(1) Amphora hic pro metro cubico usurpatur.

praesertim udo illitis, omnium plausu exornavit egregius pingendi artifex Virginius Monti eques.

Hic autem aere incisam lectoribus proponimus tabulam quae SS. Sacramenti triumphum repraesentat ab eodem claro artifice in abside depicta.

A. P.

DE VENETI DUCIS PALATIO

ECEM dilabentium saeculorum testis, frustra coniurantibus adversum incendiis et reipublicae mutationibus, exstat adhuc celeberrima moles, totidem quasi gemmis ornata, quot annis.

Monumentum ingens italicae gloriae et artium optimarum, marmore non insculpto sed veluti mollito ostendit quid humana possit industria, quid humana mens possit. Diceres architectonicae somnium Palladis, quae visa in somnis marmore dolaverit. Quicquid possibile factu est sive taeniis vittisque decurrentibus, sive frondibus, sive floribus, sive foliato opere, sive modulis, sive coronis, sive capitellis iugiter iisdem et semper disciplina diversis, sive rectis ac politis columnis, sive hisce singulis, sive conglobatis, sive serpentum modo innexis, lineis, scutis, arcubus, chimaeris, imaginibus phantasticis, omne illic profusum at non effusum est, ita ut suo quaeque loco

seef its multiplici ratione variatum anque distinctum, in, finise, in parten monumenti quod in ipsa urbe ad ce- inopis Atticae: et Hannibal, cum toties exercitum reipubli. non mode quaelibet quae tractantur res une colore de- lebrandam Artali regis comra Celtas roccorlam lamilio cae cecidisset et fugasset, postremo obtrectatione civium picuse, sed etiam quae retractantur, novo quodan vigore fuisier escrim. donatae, novisque luminibus inligidae videantur.

Delectat profects illarum imaginum copia quibus omnia quae dicit sub sensum cadum, veroque motu agitari videntur. At non cincinnis ac fuco animus offendine, ner simis fulgore sensum vis unquam heberatur. aux minifa voluptate satietas commometur. Delectant quident sententiarum progressio stique numeri illi, quibus, fluvil instar, carmen unumquodque fertur. At non idem | filium pertinacem quid sit her per anna docenti, en nobis connium cursus: nunc enim remissus suque moilis, nun: in animo contra nonnullos inegros refellere; quod si nimis paulo laction acque hillarion, nunc vero citatissimus, prout generaliter adhibeatur, netto est quin certat tam instam argumenti postulat indoles. Delectat denique concisa quae- inveniri quam ipsum contrarium: « Audaces fortuna indans brevitas, quae, ut fortame quandoque operoxior, ne- 11st a, et cetera eiusdem generis. scio tamen quid nervoum masculumque orationi condent.

CETTS

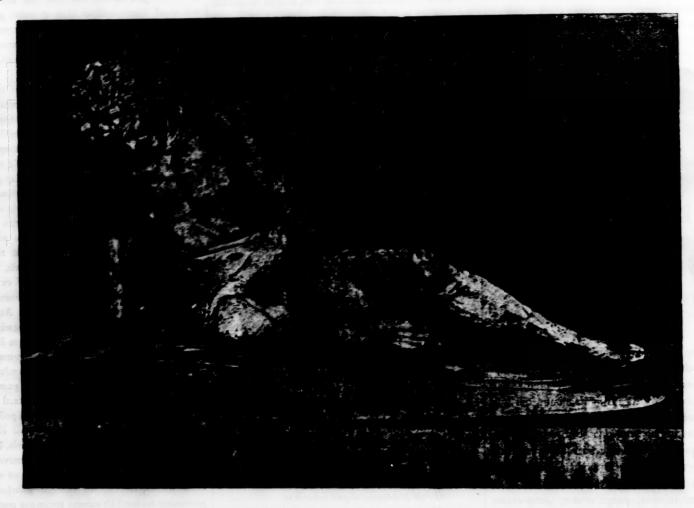
NITITUR IN CAELUM VIRTUS

intro venus ac nocissamum praeceptum: « in medio virtus », quod verbis mutatis Ovidius tribuit Phoebo.

Res humanas curare, dummodo arcesotur infamia et medius », ut verbo Horatiano utamur, « vana species

ride, quam non fusum id aequaliditer per sminia carmina, ananomicae artis mudio perimagnem. Pergamis elaboratam Asiae contra durin Xernes ad imbuendos sanguine campos atque invidia devictus, Italiam relinquere coactus est. Quid tamen? Non exitus rerum inspiciendus, felix an infaustus sit; sed magnitudo operis ac voluntas, quae eo magis ad. miranda est quo ad magis ardua et insolita vertitur. Nonne igitur ad insolita tendebant Aegyptii, cum ad custodiam pyramidum altissimas regum statuas erigerent. quae etiam nunc Nilum terrere videntur? nonne Graeci. illas heroum divinas imagines fingemes, quas cunctas supereminet figura Herculis? nonne Romani in magnifi. centissimis triumphis et spectaculis Amphitheatro Flavio panibus :

Net minus inter homines admirationem laudemque obtinent omnia quae praeter consuetudinem sint. « Homo

Quae cum ita sint, mirum videri non debet si Horatius fere omnibus, qui litterarum periti sint, maxime arriserit. Atque utinam non tam libidini qua nonnulla inquinavit carmina, quam virtuti a se passim magnificentissimis laudibus praedicatae, servire voluisset! Is ille ingenio erat, si purius vixisset, ut et antiquorum potuisset et futurorum forte poetarum superare gloriam. Quanto quidem studio integrum hunc litterarum cupidae iuventuti commendaremus! Sed, ut omnes persuasum habent, parum casta in edendis horatianis carminibus prorsus expungenda sunt; atque fecisset Deus ut in aeternum periissent! Cetera vero legere atque perpendere, optimum: non enim solum acuere maximopere, sed etiem alere ingenium possunt.

I. LEMETTE.

GLADIATOR MORTI PROXIMUS

C TATUAM graeci artificis sub oculis ponimus in mu-Saeo ad Capitolium servatam, quam merito maximi existimant qui de historia atque artibus disserunt.

Ex indiciis quibusdam Gallum eam dicunt, nempe de his unum qui in amphitheatri arena cum sociis suis, acriter pugnans, districto ense, occubuit.

Attamen viri eruditissimi autumant, statuam ipsam,

paupertas, ius ac virtutem defendere, modo ne invidiae et incommoda suscipiantur, proprium est homunculorum qui ad servitutem atque inanem vitam nati sunt. Vir fortis ac nobilis longe aliter se gerit.

Aetates enim hominis qui postremus caeli imaginem conspexit, sed acrior et audacior se regem adfirmavit naturae, atque nunc ipsam antiquae matris faciem permutat, hic oceano partem imperii eripiens, illic porphyreticas moles montium solo aequans, saeculis volventibus non sicut acies in ordinem recensendae praetereunt, sed sicut commoti fluctus qui oppositas rupes pulsant, quatiunt, evertunt. Quorum certe fastigium occupat vis ingenii, quae in armis extulit imperia Alexandri et Caesaris, in litteris carmina Homeri et Dantis, in doctrina tot inventa ac potius miracula temporum recentiorum.

Si excellentissimis viris, in longo et arduo virtutis itinere, quotiescunque a mediocritate discedunt, casus metuendi essent, progressum admodum parvum fecisset genus nostrum: illi vero, ut propositum contingerent, nullum neque periculum neque laborem adire dubitaverunt, quin etiam, in suscepto consilio omni ratione permanentes, mortem, execrationem et ruinam laeto animo obirent. Caelo ignem detulit Prometheus, qui postea nives Caucasi et Iovis sagittas ferre debuerit: Aeneas, Troia profugus, mare transiit et ad inferos descendit, ut maxima gloria gentem Romanam conderet. Fortissimos iuvenes

somniantis » dici potest: viros omni tempore praesens animus decet. Quis rosam non carpet aculei metu? quis non vitam in discrimen committet, ut patriae atque humano generi serviat et gloriam consequatur e summo virtutis vertice ridentem?

Dantes, dum fastidiosissimae poenae damnat inertes, « Deo et Lucifero invisos », sua ipsius vita mirabilem adolescentibus exemplum fortitudinis praebuit. Quot eius incommoda in exilio, quantus amor patrias aedes revisendi! Si maximus ille vates homo medius fuisset et inter adversos rei publicae fluctus prudenter enavigasset, spes reditus certe non defecisset eum, sed vis cum constantiae tum dignitatis, quae interdum ipsi poetae virum anteferunt. Non, mehercule!, in diuturna pugna, quae vita dicitur, aut prima fronte, aut in acie novissima stabunt fortes. Errabitur: assidui tamen triumphi clades reficient.

Nobis igitur, ut ad summam veniamus, cari sunt qui audent, agitantur, moventur. Facultas, quam Graeci àtapaçiav vocant, erit fortasse deorum et ferarum propria: hominis non nobis alienum putamus. Deus militem fortunet, qui bellicis carminibus ebrius, arma capit causa ne nota quidem, sed a republica decreta: Deus in misericordiam accipiat eos omnes, qui aliquando naturae obsequentes, indulgeant voluptatibus legesque interdum violent civiles et mutuo patefacere minime dubitent. Nocturnus interea cantus aequoris oris extollitur. Quum autem Georgius Faliero una cum ceteris viris ac matronis in aulam ad choreas agitandas ingreditur, Tartinius in solario, noctis serenae spectaculum admiratus, suavi cantu animi laetitiam exprimit. Sed ab Ardelio fit certior de singulari certamine, quod cum Georgio Faliero, Ioannae amoris ergo, brevi initurus erit; dum ab Ardelio sciscitatur quisnam sit, qui de armis atque amore loquatur, cum ipsius dignitati id minime conveniat, ex aula in solarium abituri prodeunt invitati, iterumque nocturni cantus melos ex aequoris litore per aera effunditur.

In altera fabulae parte hortum domus cardinalis Cornaro nox incubat: sinistrorsum ingentes marmoreae prospiciuntur scalae floribus plantisque in altum repentibus ornatae per quas ad aedes ascenditur; dextrorsum ferrei panduntur cancelli, per quos caute cum Ardelio intrat Georgius, gravem Tartinii ulturus iniuriam, qui Ioannam prosequatur amore. Dum nequam Ardelii consilio Georgius se inter arbores abdit, ut ex improviso in amatores Impetum faciat, Ioanna ac Tartinius e gradibus marmoreis descendunt, de suavibus animi sensibus colloquentes, quibus vicissim excitantur. Ira interea inflammatus in medium prodit Georgius, Tartiniumque ad singulare certamen maledictis lacessit; qui postquam lethale vulnus audaci inflixit aemulo, Ardelii consilium iniens, una cum Ioanna fugam arripit. Hinc Georgius se in eo esse sentiens, ut extremum edat spiritum, ab Ardelio culparum veniam vehementer efflagitat, qui se Daemonem patefaciens, in morientis animum terrorem inlicit.

In tertia operis parte scena spectatoribus exhibet templi frontem in celebri Assysii coenobio, quo praestantissimus confugit musicus, ut e cardinalis Cornaro ira se eriperet, et quum instantem mortem, Deo iuvante, effugisset, voto se adstrinxit mundi illecebras deserendi. Huc Ioanna convenit, ut virum dilectum a proposito dimoveret; atque, Ardelio adiutore, quum coenobii praesidem esset allocuta, eique anteactae vitae occulta aperuisset, Tartinium adhuc libera perfrui voluntate rescivit. Dum igitur nequissimus insidiarum molitor, Ardelius, valde metuit, ne sua spe fallatur, Tartinio limen templi petituro Ioanna supplex occurrit, lacrimisque etiam atque etiam ilium adprecatur, ut ab incepto desistat. At vero praeclarissimus fidicen templum ingreditur, iamque a longe auribus accipiuntur preces, quae sacro ritui praeludunt, quum premo ausu a tremulum Daemouls sonitum s fidibus iterat Ardelius. Suavissimis musices lenociniis adeo allicitur Tartinius ut, voti immemor, e templo egrediatur, annae atque artis cedens amori, ANOTZIH

Hactenus fabula, quae laude mihi digna videretur, nisi in artis praecepta Ardelii persona offenderet. Ut enim monet Horatius,

Nec Deus intersit, nisi dignus vindice nodus
Inciderit, wa irranp matamginaa esmoitulos

Deum ipsum, seu qui divino funguntur ministerio minime licet appellare, quo fabulae nodi facilior habeatur solutio. Numquid viis omnibus praeclusis, nulla alia solvendi nodi scriptori supererat ratio? Hugonis Fleres ingenio indignum id mihi prorsus videtur.

Sed veniamus ad musicen, quae insignibus exornatur venustatibus, etsi non omnibus omnino emendata vitiis.

Plausu dignus habetur in primis Tartinii sonitus in aula, quamvis prolixior, qui antiquae canendi rationi plane respondet; notandus actorum facilis in solario dialogus. Iucundus nocturnus cantus, qui ex aequoris oris proficiscitur; iucundior qui ex ore Tartinii noctis spectaculum admirantis facile profluit, adeo ut illis verbis

Notte, o notte serena,
O divina follia,

audientium animi vehementer excitentur. Nec mihi praetereundus videtur ille Ardelii cantus

Sol pensate che il viscido

util:

quum Tartinio suadet singulari certamine ob rivalitatem cum Georgio Faliero dimicandum esse.

In altera operis parte, quae feliciori arte mihi confecta videtur, acerrimus Georgii dolor musicis numeris plene exprimitur, illis verbis praesertim

O folle, o primo ed ultimo amor mio,

Dal funesto etc....

Spectatorum aures mulcere videtur Ioannae ac Tartinii dialogus; quum autem utriusque verba suavissimo delicatoque sociantur vinculo, valde vehementes in audientium animis excitantur motus. Plausu etiam dignissima iure meritoque mihi videtur Georgii interitus scena, quum instrumentorum sapienter ordinata collectio ita morientis exprimat aerumnas, ut intimos animi sensus musice omnino pervadat, incredibilemque in audientes coniiciat admirationem sui. Eoque magis hanc scenam laudibus exornandam putavi, quum iniuria a spectatoribus plerumque silentio praetereatur.

Tertiam ineuntem partem auditores aliquantulum fastidire videntur, quum aliquid varietatis desideretur: nota tamen dignas existimamus Ioannae preces tum ad Virginem, cum praecipue ad coenobii antistitem. Praeterea in Tartinii dialogo cum Ioanna musice identidem ad altiora attollitur, praesertim quum perinsignis lyristes fugam, atque instantem mortem, quam effugerit, anxiae memorat comiti.

Sed exquisitissima huius partis scena habetur, quum Tartinius iam iam se sacris in templo vestibus induturus, musicis Ardelii lenociniis raptus, foras egreditur. Sapienter enim Falchius « tremulum Daemonis sonitum », quem fidibus iterat Ardelius, paucis primum, dein pluribus, postremo instrumentis omnibus increbrescenti vi iterandum curat; adeo ut quum tubae quoque tremulo atque acutissimo perstrepunt sonitu, gravi in templo concinente choro, audientium animi vehementissime permoveantur, ac manus ipsae sua sponte ad plausum agitari videantur.

sellicae res alacritate et studio praeparantur, r Macedonum seditio Illy/Eum invadat veteremqi

Fateor tamen melos, quod ex Falchiana musa facile promanat, audientium auribus nec semper suavissimo blandiri lenocinio, nec semper in eos excitare vehementes animi motus. Notandum insuper non omnia, quae ex actoribus musicisque simul instrumențis concini audiamus, liquido semper percipi posse, ut în ea scena videre est, in qua et nocturnus nautarum cantus, et vivax Ioannae cum Tartinio, Georgii cum Ardelio dialogus, et musicorum concentio instrumentorum arrectis auribus simul accipiantur omnino opus est, quod, meo quidem iudicio, impedit quominus musicae venustates plene perspiciantur.

Ceterum, nemo est qui non videat Falchii opus polita, imo identidem exquisitissima arte confectum esse, quod paucis operibus sorte contigit: quare egregium musices cultorem vehementer adhortamur, ut maiore animi contentione novum conscribendum suscipiat opus, quod plane perfecteque votis; omnium respondeat.

HERSILUS.

IN MEMORIAM

armie deponendis, commenta

His exactis diebus peculiari laude digni interierunt:

Sophiae in Bulgaria, pridie kal. sebr., Maria Aloysia ex regali familia Borbonia. Nata Romae die 17 mensis ianuarii anno 1870, nupsit anno 1892 Ferdinando Coburgo Gotha Bulgarorum principi. Quattuor reliquit liberos: Clementem, Cyrillum Henricum, Eudossiam Augustam, et Nadeiedam modo natam. Multis praedita virtutibus, pietate praesertim in Deum et caritate in pauperes, pingendi artem, musicen, litteras magna cum lande colnit.

Mortis instantis conscia, virum mira animi tranquillitate complexa est, eique: Morior, inquit, sed tecum semper ero; tibi enim e coelo et liberis consulam et patriae. Filio maximo natu deinde: Quum ad regnum perveneris, fac ut rectus et bonus

semper permaneas.

Eius immaturam mortem, vix enim trigesimum aetatis attigerat annum, omnes boni lugent.

Genuse, III kal. febr., Hincynthus Rossi episcopus. Natus anno 1826 Sarrotae prope Albingaunum, inter divi Dominici sodales, ordinem eorum amplexus, plurimum pieque vixit. Episcopus Leucensis ecclesiae primum, deinde Lunensis et Sarzanensis anno 1881 creatus est.

Bononiae, Ioseph Turrini. Ortum habuit Anii in regione Tridentina anno 1827. In atenaco Bononiensi philologiam indoeuropaeam duo de quadraginta annos tradidit.

Romae, idib. febr., Carolus Napoleon, princeps Canini. Natus erat anno 1839, et in eo defecit genus virile Luciani Bonaparte, fratris Napoleonis I.

Skyren apud Krossen, in Borussia, viii idus febr., Georgius-Leo comes Caprivi. Natus Berolini anno 1831, stipendia summa laude fecit; bellis contra Daniam, Austriam et Galliam interfuit, in eisque opera eius existimata est magni; quare ad maiores militiae gradus ascendit.

Anno 1890 magnus imperii cancellarius a Guillelmo imperatore creatus maxima pradentia perarduo functus est munere.

Multa in proverbio communi versautur dicta de

potius, seque ipsos mi

FRUSTULA

De mense februario. in simula oinin inp , inanis

S i quod anni tempus requiratur Romanorum menti oculisque subiiciens hoc vitae nostrum certamen, gaudii vices et doloris perpetuo servans, haud dubie februarium mensem indicem. Genialibus enim, Lupercalibus, Quirinalibus, Apollinaribusque cum ludis per mensem actis, iusta parentum, a xiii kal. mart., funebria celebrata, pugnabant. Cum autem diuturnitate temporis defunctorum ritus corumque memoria recolenda ab hoc mense defluxerint. sed tamen ludi ipsi immodicae licentiae minime concidere; quin etiam, in unum collecti, orgiis iis, quae vulgo Bacchanalia dicimus, originem praebuere. Quamvis enim alii alia sentiant, sive ex Graecorum Dionysils, sive aliunde huc usque perdurantia Bacchanalia deducentes, ex solemnibus iis, quae supra memoravi, et ista orta esse existimo: praestat quidem corumdem dierum per annum decursus, praestat et mos. Plebi ut aliquid libertatis simulacrum pracberetur, quotannis ab vur id. februar. Genialia indicta, cum omni venia quamlibet capiendi voluptatem; Lupercalia vero per dies octo agitabantur a xv kal. mart., patribus peculiariter reservata, qui tantum hircina pelle circa ventrem induti, Luperci numinis instar, Urbis vias discurrebant. Mulieribus quoque per illos dies - in quos etiam Quirinalia incidebant - eadem ac virorum erat agendi ratio; quod haud temere ad affirmandum me inducere videtur, hinc et vestium immutationum et caput obvolvendi personaeque etiam suscipiendi nostrum usum fuisse deductum. Neque minus Apollinaria freni licentiae dabant, cum, Apollinis in honorem, matronae, eaeque verecundia praeditae, publice epulari, ac iucundo cuique animi sensui parcere non dubitarent.

iterum lacunae annis unocessivin et unocessiv eodem rigore sunt contractat, sed cum ex hoodinariis ot tounamos buça ultravides tituem alla tui, lacinise occasio pleranque exoriaiums an

Speciali nota dignae occurrunt februarii idus, Fauno, pastorum numini, dicatae, cuius sacra agebantur in Tiberina Urbis insula. Dies autem x ante kal. mart. Vinalis dictus est: tum vero lovi Opt. Max. recentis vini, nuper ex cadis reliniti, libamen Flamen Dialis offerebat, quot verbis mero ministrante sibi quisque fingat. Postero die, sex passuum millia a Capena porta Terminalia, atque vii kal. mart. alterum Regifugium celebrabantur; Funebria demum ad xiii kal. mart. statuta.

Februarii mensis nomen.

Mensem hunc, anni apud Romanos postremum, Termino numini dicatum Festus scribit; verum et Plutoni, Neptuno, Iunonique consecratum a nonnullis

cesse quidem, inquit, dum terram (atronum attigimus,

sit res, augument rerum pumijum et singularum regente ac disponente sapientia.

Hand aliter apperet Venetiis palatium illud imperatorium ducis, cui par est nihil, quo nihil magnificentius, et cui nullus quidem poterat congruus addici locus praeter forum, ubi evangelistae Marci patroni templum adest. Basilicae huile nulle compar et aequa plates; medificio huic neque templum, neque plates ulla praeter hanc opportuna et agua consenda:

crebuit sacculis, nec defluxu temporis immutandum; pars

sur Akames trepidatibus et horrentibus quotquet pulcrarum attique temat disciplinis imbustunt, repents rumor affarunts fatiscera emoia; et nini opem derant qui possint et iure valeant, brevi futuram minaus, arris allaranez audicommotae aunt munito appares, art i universus pene terrarum orbis ingemuit.

Nobis, qui proximiores loco sumus, remque et homines nostris pene intuemus oculis, dicendum de re est, tum caritate patria, tum ut lectores contros moneamus, quos

Iterm at the Constant of the C

Opa ne

culyto ficendi aciund gennini ngenica

7)

ANTHEA

(Re fabula H. Smerwers Poloni, Eamus ad Ipsum).

Occupat late apportationo secion agitantes, qui fait purire e nomina formina, genere mobilissimo, entra nomina recima publice exhiberet dannaro homini. At ille, converso ore, respexit Antheam, motisque leniter labiis visus est eidem velle bene processo de la converso ore, respexit Antheam, motisque leniter labiis visus est eidem velle bene processo de la converso ore, respexit Antheam, motisque leniter labiis visus est eidem velle bene processo de la converso ore, respexit Antheam, motisque leniter labiis visus est eidem velle bene processo de la converso ore, respexit Antheam, motisque leniter labiis visus est eidem velle bene processo de la converso ore, respexit Antheam, motisque leniter labiis visus est eidem velle bene processo de la converso ore, respexit Antheam, motisque leniter la converso ore, respexit Antheam, motisque leniter labiis visus est eidem velle bene la converso ore, respexit Antheam, motisque leniter la converso ore, respectivo ore, respe

Jamque, expedita via, ad supplicii locum traprant Masarenum, ubi rupis hiatui triplex erat infixus
palus, fundamenta ponendis crucibus. Anthea diu
multumque tentaverat erecto capite intentisque oculis,
shiforte posset optabili same obtatu iteram frui. Sed
ubt verticem collis occupavit cohors, tum demum
potuit per illuc adstantium spissas cervices, quasi per
rimas, identidem prospicere modo sertum cruentum,
modo ludicram purpuram, modo ipsum vultum vicinae mortis pallore suffusum.

Dum tota in eo est, ecce lecticae proximus quidam, alho amictus epitogio, spargit pulvere caput, maguaque voce ac flebili exclamat: — Lepris affe-

ctum me ille sanavit, quem modo agunt in crucem.

funestius, arserunt incendia. Senatus venetus, quindecim percontatus architectos, quos inter Palladium, aedes reficiendas curavit, atque ita ut nihil de antiquo immutaretur, contra opinante Palladio ipso. Sic integra, qualis antea fuit, exstat moles.

Postquam, elapso iam saeculo, transalpinis armis ac fraudibus Veneta respublica exstincta est, pene spoliatum divitiis palatium ad deteriores usus gubernantium redactum est; mox, Napoleone I iubente, musaeum archaeologicum et bibliotheca Marciana sexcentis librorum millibus constans huc deducuntur.

Immane hoc pondus non ultima nec parva praesentis damni causa censenda est. Quod quidem damnum nultum erit, si Guido Baccellius, cui tanta optimarum rerum eura est, nunc in hisce providendis alter a rege, ea quae dicta sunt, nulla interposita mora, perfecerit.

.H. DE VECCHI-PIERALICE.

IN ALEXANDRI VOLTA HONOREM

Pariments Sancti Severini Boetii consociatio monitum nuper edidit cuius haec pars praecipua:

mirabili suae pilas invento scientias ornabat, quo Italiam nosaram renovati humanioris per terrarum orbent cultus gioria etiamnum augebet.

Obmutescet ne sub tantin rai centenarium recursum itala iuventus, sec qualquam vel civinas vel athenaeum praestabunt tibi ille tantus vir se ipanta patriae arqué imperituras gioriae devovir?

Procul hoc a nobis; sacii universitarias consociationis a Sancto Severino Bostio homentur ut secum de honorando Valus unidum aliqueus constituatis, cui ceteri seculari, indea indearstrates frequentantes.

Of the per excipant of four enversitatis afficult to sold divenes frequences in the firm, ut aims, anatomi of the veneral time, bis, affice exceeded novital perfect agreeming of the universe. In hanc imperior

The Street of Persons the spalit administration of the second sec

link favoring hoc nobile manglism imistre, abig

Hoe perculas clamore mulier: — Audistine, Cai?

Ipse sanavit.

Cui ille: - Libetne discedere?

At uxor: - Sine, quaeso, consistam.

Airman sibi frangi Ginna sensit, incuriaeque poepitica mon municipal sensit por moralismit iup situita sun temporum confuctationes, quas quis stepperare

ratum corpus una cum cruce attollitur; iamque ex militibus quidam suffigendis pedibus admovet clavos.

interea sensim obscurari caelum; obducto sole decolorari colles; sanguineo rubore, qualis esse solet inclinato in vesperum die, infici nubes: mox ingruentes tenebrae omne lumen eripere. Simul aestus tam gravis afflat, vix ut anhelis naribus captari aura ducique spiritus queat.

Me noetu quid cinna.binp uson el

deam hominem.

Tunc Cinna iussit admoveri lecticam crucibus. Intendebat mulier oculorum aciem in medium lignum, quasi in obscuriorem tractum nubis, in qua libratum corpus collucere videbatur; adeo, recedente vitali calore, expalluerat. Dum vero notat attentius et refugientes oculos, et collapsa tempora, et difficili anhelitu agitatum pectus, confusum repente auditur murmur: mox horrifica luce micat fulgur ingenti fragore. Terra contremit: incondito clamore, seu verius

locorum Alexandrum Volta celebrandum curat. Neque mihi hoc loco silentio praetereunda videtur illa quie vulgo expositio universalis vocatur. Haec in eius honorem Novi Comi, ubi Volta natus est, paratur ac electricitata, pene dixerim, historiam omnibus exhibebit. De ea tamen fusius in posterum.

et a**iangala**is accusantinos his verbis vindicahar: e Si o seste en anteula phrus est primos lapidem inigas a. e

TREMULUS DAEMONIS SONITUS

VULGO IL TRILLO DEL DIAVOLO

MENSE exacto, Romae in scenis actum est magistri Stanislai Falchii opus, cui titulus Tremulus Dasmonis sonitus, vulgo Il trillo del Diavolo.

Fabulam acripsit Hugo Fleres, cui occasionem tinii praebuisse videtur, quod de se enarrat Iosephus Tartinius, praeclarissimus fidicen saeculi elapsi, seu, ut clarius loquar, instrumenti pulsator, quod italice appellatur violino. « Quadam nocte, perinsignis ait musicus, mihi in somnis Daemon visus est officia, ut famulus, mirum in modum mihimet praestare: quum meas fides illi pulsandas praebuissem, maximam ac pene dicam incredibilem sui admirationem insueto sonitu in me coniecit: adeo ut vehementissimus animi motus me somno illico excitaverit. Sonum, quem paulo ante arrectis auribus acceperam, instrumento iterandum tota animi contentione suscepi; iteratum, musicisque notis expressum, Tremulum Daemonis sonitum appellavi ».

Haec tituli ratio; pauca nunc de ipsius fabulae nexu. Prima operis para Venetiis in domo cardinalis Cornaro noctu locum habet! dum enim in aula, quae vitrea elucet fronte, excellens Tartinius suavissimos nervorum elicit numero, foris in contiguo solario mare prospicienti Georgius Faliero, qui Ioannam cardinalis neptem perdite adamst, una cui notalibus foeminis ad musicen invitatis asperiora verba de Tartinio fact, qui el de rivalitate contendere videtur. Hace carpico in Georgii animum as Ardelio inilatere, pat linemonis personam sustinet, sociam, nescio de suctore, della cartinio foras ex auta accomendate acquaente sua cua Tartinio foras ex auta accomendate acquaente sua cua landibus cuundo vehementem amorem, quem pacters fovent, sibi

lugubri ululatu gemituque edito, fit omnium fuga praeceps, urgente terrore: facies erat discriminis universi

Verum, ubi restituta quies respirandi spatium dedit, plurium invidia in misericordiam conversa, variae huc illac subortae sunt querimoniae; iniuris affectum supplicio sanctissimum hominem, veri praeconem, virum plane divinum, qui vel mortuos excetaret. — Vae tibi, Hierosolyma! — audita vox est; alius vero: — Terra tremit.

Gliscentem rumorem intercepit iterum repentina lux fulguris, et, proh miserum, subito ictu concidit Anthea. Ad novam causam terroris fit raptim concursus; at brevi. Nam sedato statim turbine diffractisque nubibus, conspecta est concitato ore alloquens virum. Nempe non ipsam fulmen, sed, eo internitente, supremus icerat morientis obtutus.

Interea paullatim caelo solique redditis omnibus, scena patuit omnium miserrima. Cruce pendet reclinato capite iuvenis, cereo vultu, vitreis oculis, ore subnigro. Adstat Mater immota, attonita, stupenti similis. Circum reliquae mulieres inter manantes la crimas et suspiria conclamant: — Excessit!

Excessit — inquit Anthea, idemque reddidit Cinna. Tum vero accedens centurio quidam ad extremum crudelitatis ludibrium servatum hominem ense transverberat.

(Ad proximum numerum). I must tes smert name

P. ANGELINI.

RERUM ELENCHUS TERTII NUMERI HUIUS

							JIEL.	MARTIN TOTAL STATES
	Maiora imperia quae nostra aetate habenda sint . De Isaaco Thoma Hecker Franciscus Coppée poeta	FIR	13	0	HER	UN	TH.	EUCALYPTUS.
	Franciscus Coppée poeta Ex Gallia De Galliae conditionibus in praesentiarum	NEST	alion	1323	dmite	1 8	KIR	D. TAMILIA
	Ex Gallia De Galliae conditionibus in praesentiarum		1		1			SENIOR.
	Latinae adnotatiunculae							FR
	An florum usus fuerit in exsequiis veterum christianorus	n .	(1)	00	(c) 1	777	IAT	I. BONAVENIA.
	An florum usus fuerit in exsequiis veterum christianorum Gustave Zédé navigium in mare nuper deductum.	U	40	U)	14 :	11)	4UI	LAELIUS.
	De ludaica gente in Europa	11	SI				S. 3/3	B. NELLI.
	De ludith tabula Petro Aldi auctore							I. CASCIOLI.
	In memoriam		JUL	Sb.	done	SII	BU	out ad socios VOOS
	Anthea (Eamus ad Ipsum)	Pi	200	131			-	P. Angelini.
	De California eiusque incolis				uc.s		DIL	Alpha.
2	De nebulosis inter sidera Orionis et Cete	223.0	(tore	23.3	18511	luzi	de	H. D. V. PIERALICE.
	Bacchanalia romana ut olim celebrata, ut nunc				Link		act.	FRANC. X. REUSS.
	Gratus Columbianorum animus in Christum Iesum	131	EXE	200	SPLC	PRO	sala	QUIS PLUKA REQUISIVERINE
	Annales				OTEN		iner	EGNATIUS.
	Acta Sanctae Sedis							THOMAS.
-	Logogriphus							C. DE ANGELIS.
	Later and the second and the second s			200	welev a	Service		the both both about the

APUD FORZANI ET SOCIUM, EDITORES ROMAE - Via Dogana Vecchia, 26 - ROMAE (10)

GAND - MALL VEF GANVERSA

THOMAE AQUINATIS

AD EMENDATIORES, EDITIONES IMPRESSA ET ACCURATISSIME RECOGNITA

101 2121

EDITIO A LEONE XIII P. M.

INDICES nova prorsus methodo et ratione ita sunt digesti, ut uno in conspectu tota rerum expositio pateat.

Opus integrum (pag. 5030, in-8) venit L. 15.

Ciapponi Franciscus et Soc.

OFFICINA

ANAGLYPTIS, GEMMIS CONCHISQUE CAELANDIS

PRAESERTIM IN REDDENDIS FIGURIS PHOTOGRAPHICE EXPRESSIS

TEMPERANTIA IN PRETIO - DILIGENTIA IN OPERE

ROMAE

VIA TOR MILLINA, N. 26-28

PRAEMIIS DECORATUM OPIFICIUM

Sacrarum Supellectilium textili disciplina fabrefactarum

sive phrygio opere, sive damasceno, sive acu discriminatarum, sive auro, sive argento,

sive sericis intertextarum, item siqua sint ad Eccl. usum

Ibi et Calices, Ostensoria, Pyxides, Lampades, Reliquiaria, OVE OThuribule, Acerrae, VI 19A9

ex argento, ex cupro, deauratae, deargentatae.

VENALIUM INDEX IMAGINIBUS RERUM DISTINCTUS GRATIS DABITUR

Eques PHILIPPUS V

MARMORARIUS

ROMAE - Via Alessandrina, N. 51 e 52 - ROMAE

AFFABRE SCULPIT QUAE SUNT AD SIMULACRA, ALTARIA, SACELLA **AEDICULAS**

Uti patet ex operibus erectis ac refectis in Basilica Lateranensi, Liberiana, Laurentiana extra muros, Transtiberina,

Suppeditator SS. D. N. Papae & M. Jad as INIA JUZ AMOR Eudoxiana, etc.

andadadadadadadadadadadadadadadadada

accepimus; quin etiam a Iunona Februd mensis nomen ortum duxisse multi affirmarunt. At vulgaris opinio a februando nomen acceptum refert; februa enim sunt appellata piacula illa in mortuorum solanen acts, de quibus nuper inter solemnia mentionem fecimus. Februarium mensem Elaphebonion Athenienses dixerunt; Politum Macedonii; Romaeum Cypili; Mechi Aegyptii; Gerestium Lacedaemones; ugum Germani; Speargell Belgici, etc.

Notice Brack Print North Congain Cold State 20 20

Multa in proverbio communi versantur dicta de equaquam mense februario remittente. Cum empus non abhorreat, de hiemibus rigidissimis aliquid liceat disserere, st maiores defleant potius, seque ipsos miserari tandem aliquando dent, qui nimio hiemis rigore conquerantur." 91

.... Ut enim multa nec satis certa praeteream, quae remotische antiquitate feruntur, anno Domini ore Additicum mare totum hiemis algore glacic crestore tribus varo sacculis post, idem Pado nini et lineimul Rhodano evenisse constat, ut bus locis per vitresm corum superficiem cives pede transfrent, Quid plura? anno mexxxii hicor as processis, ut vinum dollis occlusum per oe m savem cannes gelu constam ju ventum fuerit. o actimi webxxvii Venetae lactinge lumane quasi requestisticate, par quod cives, ildemque perwentinini deamhulabant. Lid, anno McCKC, tunen, apud Braysach. Hibem omnino siing autom morexa Baltieum mare, Codania s of Deutleous (mouse; stone send stootkaarv A-septentripusiis: Italies: Ambienpa, sigeste oriumalis, Italias, finniuma, rigente Intien, apad concrete historicos comn Azelatem propu Narbonensia Geliae urbem, n Azelatem propu Narbonensia Geliae urbem, no morimus, iduna Danubio parises contigisse, n Azelatem, arantm, anno accult. 1112 riguisse mm, spno schil sil riguisse Interport mary penal stope iterum anno intra: Laures portumulet anno MCDECVII inous, culus, pariter cives, serlise in lines sacre com Kenedianum incolia, annie munita, moderal, CENTERS Conferm minest sunt. Prodit occe Castrex, qui leuno ancutt flumen, quod Bel nunpf. magnie non tantum copila, aed etiam tor-is bellicis impedimentisque transivit; nec Sequana no nec Tamesia finmina la gelu rigore immunia si alterum enim anno ancuxxvi per quinque ta dies, alterum annie uporannie et upocavi terum lacunae annis adocexxviii et adocecxiv eorigore sunt contractae; sed cum ex inordinariis directed qui nec nocentes esse videnntur, lactitiae occasio plerumque exoriri solet, ad et convivia per glaciem undique celebranda cives concurrerunt, insolitum ferme hiemem vini calore lenituri; quod et hodiernis frigore torpentibus, us idem faciant, libenter suadeo. I tram faci Max, recentis vini, nuper ex cadis relimit, libamen

lamen Dialis offerebat, quot verbis piero mir pocool

Infelix quidam, cui magnus erat in pectore gibber, exterum oppidum ingrediebatur. Illi impolitus homo peram ante se gestaret, quaesivit. Cui gibbus: Necesse quidem, inquit, dum terram latronum attigimus.

Nomen sismon Forrex.

Salutis publicas causa rei familiaris commoda negligenda. Allemanon & mutaryoenos on (CARS. B. G. 7, 14).

ANNALES

De Turcarum imperii bellico apparatu. - Commentarius L'Osservatore Romano et de armis deponendis contio. - Caesar (Csar) et copiarum imminutio. - Negotium dreyfusianum.

Sophia ex urbe Bulgariae principe ob animorum omnium perturbationem, qua Macedones agitantur, cives regni proceres vehementer esse commotos deferunt commentarii. Reipublicae Turcarum procuratores multa Macedoniae oppida (vilaiet) administranda tradiderunt militum potestati, quae in incolas aspere se gerens de die in diem irritat animos.

Bulgariae principes, Russiae et Austriae-Hungariae consiliis obsequentes, nullius esse partis professi sunt; metus tamen est ipsis, ne Bulgari, propter Macedonum studium, ad seditionem moveantur, invitis Bulgariae reipublicae moderatoribus, et a regno deficientes oppressis fratribus auxilium ferant.

Ex ingenti belli apparatu, quem Turcarum imperium instruere studet, videre licet quam difficilis sit Macedonum quaestio.

His enim diebus in Macedoniam pervenerunt tormenta et bellicae arculae in usum tertii copiarum nociniis raptus, foras execuisininga

Huc accedit quod omnia in Macedonia stativa praesidia muniuntur opibus, velut si bellum sit inferendum. lam decretum est ut per partes improvisa militum, quos dicunt redif, instructio impertiatur.

Eandem Turcae habent rationem Thessalonicae, Monastir, Ucakiib et Kossowo in urbibus, in quibus bellicae res alacritate et studio praeparantur, ne Macedonum seditio Illyricum invadat veteremque Fateor tamen molos, quod ex list higgs mangelynas

Septentrionalem Macedoniae regionem tres de fectorum cohortes peragrant, ut animos fratrum excitent ed deficiendum a Turcarum imperatore. Quod guidem confirmatur ab hujus procuratore nunciis mittendis, qui, ut solet, in latronum gregem convertit defectores, a militibus turcis vexandum.

Turcarum imperatoris consilium innumeras misit copias in regionem quam nominant Rodope, in quam omnes seditiosorum vires convenire solent ut in munitissimum locum, uti ex seditionibus praeteritis imo identidem exquisitissima arte confectudeoil isilnos

paucis operibus sorte conflict; quare egregium musices autorem vehementer adhortame, ut maiore animi con

In concertationibus atque dissensionibus italicarum ephemeridum de probabili pontificii legati accessu ad conventum de armis deponendis, commentarius L'Osservatore Romano magna cum prudentia ostendit immoderatum disceptatorum modum, qui defendere student, ultro nationi iniuriam inferentes, quod legi opponitur pontificiae dignitatis tuendae. Ob hanc legem cum pontifex declaratus et habitus sit princeps, nihil impedit quominus in omnium nationum coetu pro maiestate et auctoritate sua pacis proferat verba, ut est in omnium votis: iure enim suo hac utitur in re.

Ex eodem commentario solligitur, Russorum imperatorem eodem prorsus modo cum pontifice se gessisse, quo cum ceterarum gentium regibus aut moderatoribus.

Qua ex re nemini dubium eius sit in facultate adhibere pro tempore eas rationes, quae melius ad pacem conferant.

Cum igitur sit ipsius in hoc exercere potestatem, nemo cuiusvis nationis homo publicus rem ita perturbare potest, ut ab illo coetu legatus pontificius arceatur. Quod qui agat inconsiderate agit, nec bene consulit rebus publicis.

Fama fertur Caesar (Czar) inceptis favens suis mox certiora facturus regna, se militares vires et bellica instrumenta velle imminuere. Quod quidem prosperum eorum initium haberi debet, quae sibi a principio obtinenda proposuit.

ergo, brevi initurus crit; dum ab Ardelio sciscitatur qu

Dreyfusianum negotium Gallorum animos in dies magis exagitat. Diximus iam ad supremum iudiciorum magistratum delatam fuisse sententiam de quaestione recognoscenda, et esse dubium an potestas militaris penes quam secretiores tabulae adhuc permanent has tradere constitueret potestati civili.

At hisce extremis temporibus praefectus gratiae largiendae et iustitiae reddendae iussit quaestionem utrique supremorum iudicum ordini, corum scilicet qui civiles quique capitales dirimunt lites, esse recognoscendam. Quod cum ad nihilum ius publicum et civile redigat, legibus obstare visum est.

Ita cum res se haberet, quaestio ut dirimatur ad oratorum popularium publicum consilium delata est. men girranoa incessit; qui postquam lethale volmus au-

tions, in extremulATAMOTORANAMINATERIO calparum

Quae prima hic aderunt quod non violabile signant. Altera, quae, o lector, tonsa retonsa geris. Integra sunt unum, duo sunt, sunt quattuor, immo Si tres adiicias, templa Deumque sonant.

Nasceris his, vivis, moreris, depasceris hisce; Ecquid si tollas? Nil tibi Christus habet,

Ardelio adlutore, quum comobii praesidem esset allo Mons me inter gemitus primum primo edidit ingens Et genti exiguus ridiculusque ful. og modil buffit

Altera Penelopis fovi sine labe pudorem; sumissiup Quid mihi? Liquerunt femina virque simul. Coniugio boc animal cunctis inamabile nascor, Exosumque avibus tigride et angue magis.

quae sacro ritai Ex sociis qui utriusque aenigmatis interpretanem ad commentarii moderatorem miserint intra

duos menses, unus, sortitus, gratis accipiet: HISTOIRE DE L'ART CHRÉTIEN

AUX DIX PREMIERS SIÈCLES par l'abbé F. R. SALMON, opus magnificis exornatum figuris.

Solutiones aenigmatum quarti numeri: Deum ipsum, sou qui. airt-eubal gentur ministerio mi nime licet appellare, q. ret-sina nodi facilior habeaten

Eas miserunt multi; sociorum autem haec sunt nomina cituloz Excell, A. M. Grasselli, Archiepiscopus, Viterbie; Petres Monti, Episcopus, Tibure; Clarissimi viri P. Fr. X. Ret Eduardus Bianco, Roma; Aloysius Cappelli, Sona Iulia; Adulphus Artioli, Ferraria; Ferdinandus Ferrari, Guastalla; Antonius Faklic', Tergeste; Aemilius Chatelain, Parisiis; Miss R. E. White, Newmhan College Cambridge, ex Anglia; B. Campsnelli, Reale; Cyrillus Zucchetti, Gratianopoli in Gallia; Abraham Marchio, Genua; 1. Damiani, Sancto Ignatio P. O. in America septentrionalis civitatibus foederatis.

Sertitus est praemium

ALOYSIUS CAPPELLI subminint sugo

ad quem gratis missus est libellus, cui titulus:

CARMINA ITALICA S. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO CUM METRICA VERSIONE LATINA

Bulienium animi vel tivaminamo munimitut P. FRANCISCUS XAVERIUS REUSS

Sponsor: IOANNES BAPTISTA CIAMPI, iurisperitus.

ROMAE - Ex Officina Forzani et Socii.